

“Competenties van de toekomst zijn niet technisch”

De intelligentste analytici zijn de beste voorspellers. Competentieprofeet Armand Spineux, arbeidssocioloog aan de UCL, schetst een fundamenteel veranderende toekomst. Daarin zal het bedrijfsleven niet alleen moeten proberen zelf te vernieuwen, maar zich vooral moeten aanpassen aan een onophoudelijke stroom van innovaties.

IVE VAN ORSHOVEN

Iedereen is het erover eens: het bedrijfsleven is het voorbije decennium sterk veranderd. Gaat het bij u dan om evolutie, of veeleer om revolutie?

De voorbije jaren zijn er andere competenties belangrijk geworden. Dat houdt een evolutie in voor de jongeren van wie de opleiding focust op die nieuwe competenties. Op de universiteit en op de hogeschool hebben ze geleerd op een andere manier met kennis om te gaan. In hun opleiding is de nadruk meer op probleemoplossing komen te liggen, of op het opstarten van efficiënte netwerken. Voor de jongeren die uit het technisch of beroepsonderwijs in het beroepsleven stappen, gaat het om een revolutie. Zij krijgen die competenties niet mee. Hun opleiding is doorgaans weinig vernieuwd.

En wat met uw generatie, de babyboomers? Hoe hebben zij het afgelopen decennium beleefd?

Voor ons was het ook een revolutie. Tien jaar geleden kon ik nog mijn secretaresse mijn computerwerk laten doen. Nu is dat onmogelijk. Ik zou allang afgeschreven zijn, mocht ik me niet hebben bijgeschoold.

U hebt uw IT-achterstand ingehaald, dus bent u flexibel.

Jammer dat u binnenkort met pensioen gaat, want flexibiliteit is bij uitstek de competentie van de toekomst.

Tja, op mijn vijftenzestigste zal ik wel moeten stoppen, hé (lacht). Ik ben het trouwens niet helemaal met je eens. Oké, ik kan nu

wel beter overweg met een computer, maar voor mij hoeven de competenties van de toekomst zeker niet technisch te zijn. Ze draaien veeleer rond de manier waarop die technische competenties worden toegepast.

Een voorbeeld: als je nu aan studenten een opdracht geeft, gaan ze altijd eerst op Google zoeken. Daar komen ze bronnen op het spoor waarvan ik het bestaan zelfs niet afweet.

Het komt er nu vooral op aan om met bronnen te leren omgaan. Het is niet omdat je op het internet een statistiek tegenkomt, dat die ook toepasbaar is. Informatie moet je kunnen toetsen en checken, kunnen analyseren.

Vanochtend hoorde ik op de radio dat de Britse premier David Cameron een bevolkingsenquête heeft laten uitvoeren naar de waardering van ambtenaren. 'In welke beroepen mocht hij niet snoeien?' was de achterliggende vraag. Het resultaat: op één de politie, op twee de brandweer, op drie de gezondheidszorg. Ja, dat had je op voorhand ook kunnen weten.

Enquêtes brengen toch vaker naar boven wat iedereen allang weet?

Maar dan moet je ze toch niet uitvoeren? In de technologie gaat het net zo: sommige veranderingen zijn enkel evoluties van een oude vorm, andere zijn échte innovaties. Die twee moet je van elkaar kunnen onderscheiden. Een betere turbomotor is geen innovatie, een elektrische motor is dat wel. Toekomstige competenties draaien rond die innovatie.

Armand Spineux:
“Niet de flexibiliteit op zich, maar
zich kunnen aanpassen aan
die – onvermijdelijke – flexibiliteit,
dat is een competentie.”